

מסורת הש"ס

(א) (תוספתא דס"ו).
(ב) וְכַסֵּא: (לכלב, ג) גדיל
שם אחון כלילי עטרה
מהר"ם, ד) כַּסֵּא נוסף
דכור: לכלב חילוף למלך,

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אמר שמואל
וכו' אית ליה נמי פין
לקמן דף מט ע"ב תוס'
ד"ה לא:

הנהות הב"ח

[illegible][illegible]

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

מז.

עין משפט
נר מצוה

ב א ב מ"י פ"ז מהל'
עבודת כוכבים הלכה ו'
סמג לאוין כל עוש"ע י"ד
פ"י קמח סע"ף א':
ג ג ד ה מ"י שם הלכה ז'
עוש"ע שם סע"י ב':

רבינו חננאל

[illegible]

ט"ו של מלכים ולא קאמר באדרט
 ז' מלכים בעבדן יוחר דקאמר
 ד"ה אקור אל' דבר גרי שהוא של
 קיימין בכתם ר"מ סבר סתם של
 מלכים וזכ"א סתמן של שולטנות
 ולפ"מ קשה קנת ד"י קאמר לקמן
 סתמא כר"מ ה"מ למימר סתמא אפילו
 ורבען סה"ל ה' המיוז אלף אנדערט:
אמר רבה מחלוקת בש"י בפרים
 וכו' לפוס ריטאן ששמע
 דמוקין פלוגתאיה דר"מ דרבען בגזרת
 שאר מקומות אטו אותו מקום וזכי
 פירושו מחלוקת בשל כפרים שהן
 בעבדן במקומות דגורין על גב הכפר
 האטות אותם מקום דלף על גב הכפר
 אטו אל' פלוג' להו אלף לניו עבדי
 להו אסרי ורבען לא גזי שאר מקומות
 דפרים אל' בשל כריס דברי הכל
 מותרים בכל הכריס דבטולו ה' עבדי
 להו אלף לניו בעלתא ולא
 דגורין כריס אטו כפרים אל' ק"ק
 לשון דפריך ושל כפרים מי איכא
 דלניו עבדי להו וזכ"א פריך ה' איכא
 דלניו עבדי להו וזכ"א פריך ושל
 בשל שאר מקומות עבדי להו לניו ולא
 בשל כריס ר"מ אלף משום דגזר אטו
 שאר מקומות אטו קשה ה' עבדי
 וקאמר אל' של כריס ד"ה לניו
 עבדי להו משמע הסם מודו תריהו
 ולניו עבדי להו הא בשל כפרים פלוג'
 וזכ"א עבדי להו וזכ"א למפלחיה ולימיה
 וזכ"א עבדי להו דבמקומות ש' ר"מ עבדי
 להו למפלחיה וזכי ה"ל למימר
 מחלוקת אטו כפרים ר"מ גזר שאר
 מקומות אטו אותם מקום ורבען סברי
 דגורין אל' בשל כריס ודאי לניו

שכל כפרים דר"מ אפר להו בכל מקום
ו עבדו להו ומוחר ופרך וכל כפרים
רננו על רבי מאיר לומר דנכפרים
ידי לניו אלא ר"מ אפר בכל הכפרים
ורננו לא גזר רובא אטו מיעוטא
בירושלמי שאלנכדרוס מוקדון עלה
סנאא ואפילו שבר עבודת כוכבים
ששנחנה מאילי מותרת כרש"י
ותפרין ותריביו חד טעמא אית להו
ש שבר עבודת כוכבים אקורין ומוסח
ס דכפר עבודת כוכבים וואח"ל
פס ספיקא לאמור לא ענדוס ואח"ל
הי מאילי מותרת א"כ תסם שברים
ה ישראל דודאי אמר אילו שיברה
תן דמשעת דוקא ^א כלום דאיכא
ת שבר עבודת כוכבים אקורין
ס אקוריס משוס דודאי ענדוס ומו
ללמים משוס דקדשי למיתמי ספא
יד לר"מ תרגס שאינס כפרים גמוריס
יהיו יד תרגס לעבודת כוכבים אקורין
ס יד ממוכריס הלך גס כשנכרל לא
עסם אחת כשנה ואיכא למימר שהיד
ס וא"מ תרגס יהי גלו להשמענה היתר
גדוף יד טעם גדול היה לנו להסמיר
כשנחנה היתר שבר עבודת כוכבים
שבר עבודת כוכבים וכו' הא דלא
ן אקורין וספתא כר"מ לאו מירון
חידוש הוא דשברים מותר דאז חידוש
ס כפריםיו ומקטין ליה כיון דאז
דאיריין כהן להשמיענו חידוש אקור
חידוש אקור כללמים ופישרי כהנתי
אטעריך כלל כאשר אפרס לקמן:
והא

וזהכי יחא דנקט הכא
קמס וכן משמע בירושלמי
אס דבר כרי שהאס של מלל
שולטנות ד"ה מותר אללא

דאי דכפרים למפלחינהו
תחת כל העולם כולו.
מדיל כלילי. (אומן שם
שא חומס המשלחו:

מי איכא למד וכו'. מי שרר רבנן
 עבדי להו דקני כפר לא עבדי להו
 לשון גנאי רבנן כלומר שרודה על כ
 שן (ערת): (ד) כלומא שמי
 מתנ"ה הרי אלו מותרין. טעמא
 (פסל בגמ' [ע"פ] דר הוו שלימים ספק
 א"ל לא עבדום וחס"ל עבדום אימור
 נטלוס לכך שיערס הוי ספק ספקא
 וקולא: כשינא כפן נעבר. חתנית
 יד לזדה הן עובדין: גמ' אמר
 שמואל אפילו שברי עבדות כוכבים.
 א"י חתמא עבדי כלמים דוקא תמוס
 דמחא לא עבדום מעולס אפי' כשמי
 שלימין (א) דאפי' שברי עבדות כוכבים
 שרמיטס שעבדות כשהיט עבדיה
 מותרין דמיין דנשברא שוב אין עובדי
 אותה: תמוס דקבעי לאומי תימא
 כו'. דאי חתמא עבדות כוכבים הוה
 אחינא דוקא (א) עבדות כוכבים דמחא
 חתנית יד א"י חתנית רגל דאסורה אבל
 כלמים אפי' חתנית יד שרי להכי דמחא
 כרימא כלמים למימר דאפי' א"י חתמא
 לא עבדום אפי' לשבר חסוב
 כנון חתנית יד חייסין וכשעומדין
 על כסיסן כדמוקיס ליה לקמן [ע"פ]:
 על

בני רב אשי תפש בידו צואה
הוא מיהו דזיל באפי כ"ע כצנ
אלו מותרין ימצא תבנית יד א
נעכד: גמ' אמר שמואל "אפי'
ה"ה דאפי' שברי עבודת כוכבים
סיפא מצא תבנית יד תבנית רג
מצא תבנית יד תבנית רגל ה

עבדי להו פירוש ומותרין בכל מקום וכן
למפלחניהו עבדי להו (ו) ורגנ שרז בנ
מי איכא למי" לני עבדי להו כלומר
לני עבדי להו הכי ודמי למפלחניהו עבדי
(ג) גזר רובא דשאר קממות שאין עבדי
אכל בל עפרים ד"ה אקרינ דלניהו
למעלה פד שראה כל העולם כדכור ואח
מותרין. נראה לר"י כי שמואל שסבור
ורב"ל דקאמר שניות טובים ששטת
וכן משמע בסמוך דרבי יוחנן מוסיף
חזק דנידונה רובות שפיתרין אלא

מחיה ופטרות וכו' כפי שכתבנו במשפחה
ומדת והם דומות לשמאל ואפי'
עבדים אימר בטלום אלף שברי עבד
מוחרן דרוב שברומה הו ביטול ד
ישראל לא היה מיתה של אלף היה מ
טפ ספיקא אלל לא שברי עבדו כ
שפר אלף והי משכנתו לשבר עבדו
ימר דכטולה ומסיה ה"ה דף שברי
מא חתני דו רגל של למים אסורין
דמקין לה שמאל עומדין על בסיס
מפי שבריה שלמה הדין שבעת
בטל תכשה שוא (ה) דבר שלם נעמד
והרגל של הו נעדין לבדס אף במחבו
שברי עבדו כוכים דכ דומיה ע
דפרשין מחיקין להו למחבו הו
לא הפסדו כלום יס נעמד ממש
משי עבד כמו שחיר כמון על מיטת
לא שייך כאן על מה שהקשנו לשמאל
הוא כ"ב בשברי למים (ה) אלף והי ד
שברי עבדו כוכים מיהיה אפי' שג
למים דלא אימר מיהיה ומסיה ה
ד ורגל דפרשיה דמיה דגשרי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones